VIAȚA SPORTIVĂ A ORAȘELOR ȚĂRII

VIAȚA SPORTIVĂ A ORAȘELOR ȚĂRII

LA FĂUREI, ÎNTR-O ZI DE IANUARIE

Pentru unii, mai puțin avizați, Făureiul era pînă acum citva timp, un simplu nod de cale ferată aflat între Buzău și Brăila în plină cîmpie a Bărăganului. Cei care, purtați de diverse treburi, poposesc prin partea locului, pot să se convingă însă că această așezare a început să trăiască viața unui oraș, e adevărat mai mic, dar cu suficiente preocupări creatoare, cu aspirații și satisfacții pe care le presupune o activitate laborioasă cu specific citadin. Este drept, cei mai mulți dintre locuitorii din Făurei sînt încă navetiști. Dar, prin noile posibilități care se creează, prin amenajările proiectate, se tinde la stabilitate, la o mai strînsă legătură a celor care muncesc aici cu urbea lor. Și, în cadrul acestor griji și năzuințe cotidiene, nu este uitat nici sportul, exercițiul fizic în general. Ne-a dovedit-o cu prisosință și discuția purtată cu unul dintre gospodarii orașului, tov. **Dumitru Istrate**, vicepreședinte al Consiliului popular orășenesc:

„Orașul nostru este pe drumul cîntării unei personalități proprii. Orice început este, desigur, greu, există și unele dificultăți de natură obiectivă. Dar, sîntem hotăriți să le înfruntăm și avem convingerea că le vom depăși. Dorim, totodată, să asigurăm și posibilitățile necesare practicării sportului a cărui utilitate nu mai e necesar a fi subliniată, dar unde, pentru moment, întîmpinăm unele greutăți. **Ne gîndim, în primul rînd, la unele îmbunătățiri privind baza materială, dar și la o muncă stăruitoare de atragere spre sport, de formare a unui suport moral favorabil atît de necesar oricărei activități, deci și celei de practicare a sportului.**

În privința bazei materiale, vrem ca o dată cu amenajările pe care le preconizăm la stadionul orașului să realizăm și o pistă de atletism, de zgură. **Atletismul este un sport care poate angrena la noi o masă mai mare de practicanți, fără investiții deosebite.** În acest fel și funcționalitatea bazei noastre sportive va spori indiscutabil. **La Făurei este în curs de construcție o sală de sport pe lîngă liceul de cultură generală din oraș.** Sperăm ca lucrările să fie terminate pînă la începerea viitorului an școlar. Atunci, sala va răspunde foarte bine cerințelor impuse de practicarea unor sporturi ca: gimnastică, box, lupte, tenis de masă și volei.

Pe planul organizării propriu-zise, au existat citeva inițiative, s-a făcut cite ceva. Și aceasta datorită mai cu seamă, sprijinului primit din partea liceului, a profesorului de educație fizică **Mugur Tănase.** Dar, fără îndoială, nu vrem să ne mulțumim cu atît. Asociația sportivă din orașul nostru, Olimpia, are nevoie pentru propășirea ei de un anumit ajutor material din partea Consiliului județean pentru educație fizică și sport Brăila și a organizațiilor sindicale. **Ar însemna mult și programarea pe stadionul din Făurei a unor competiții cu echipe de nivelul categoriei C sau chiar B. Aceasta ar constitui o bună propagandă pentru sport, ar produce multă emulație și, implicit, un număr mai mare de cetățeni ai orașului ar lua contact cu sportul".**

Pe cînd un antrenor pentru acești tineri care iubesc sportul luptelor?

VOM AVEA ȘI NOI CU CE SĂ NE MÎNDRIM?

Larma unor glasuri tinere răzbătea de-afară pînă în cancelaria liceului. Explicația ne-a furnizat-o tov. **Petrea Moca** din activul U.T.C. al școlii: **„Sînt hocheiștii profesorului Mugur Tănase. De la primul îngheț, ei au luat în stăpînire gheața lacului din vecinătate, unde se înfruntă zilnic în meciuri întrerupte doar de căderea nopții".**

Am vrut să-i vedem și noi pe tinerii hocheiști și am coborît pe... patinoar. Adică, pe o întindere de gheață de citeva hectare pe care terenul era marcat de patru fanioane, la fel ca și porțile. În mijlocul celor două formații echipate cu crose și puc, dar fără patine, l-am zărit pe însuși profesorul Mugur Tănase cu care am avut apoi un scurt dialog.

— **Vă surprinde poate hocheiul pe care îl jucăm noi. Ne-am adaptat la posibilitățile noastre. Am confecționat ad-hoc crose din stinghii vechi de garduri, pucul este tot o producție „autohtonă". N-avem, cum se vede, patine, dar pentru noi, bucuria jocului e aceeași. Oricum, important este că ne mișcăm.**

— În afara hocheiului ce mai faceți acum, iarna?

— **Colega mea de catedră, Elvira Dogărescu, mare amatoare de gimnastică** (n.n. am aflat ulterior că profesoara Dogărescu a înființat un cerc de gimnastică artistică) **a găsit o modalitate de a-și desfășura lecțiile de educație fizică pe... gheață. Jucăm tenis de masă, avem și citiva luptători și boxeri talentați.**

Cum spusele interlocutorului nostru ne-au stîrnit curiozitatea, am traversat drumul și iată-ne în sala de tenis de masă. Ni se promisese o reeditare a finalei campionatului asociației Olimpia dintre **Mihai Georgescu** (campion) și **Valeriu Nedelcu**. Fiindcă am amintit de asociația Olimpia, trebuie să vă spunem că președintele ei este chiar profesorul Tănase (președinte, în același timp, și al asociației sportive Viitorul a elevilor din oraș) și că ea numără cinci secții: fotbal (cu echipe de seniori și juniori în campionatul județean), lupte, box, tenis de masă și volei.

Cei doi finaliști la tenis de masă ne-au oferit o scurtă demonstrație, pentru a lăsa loc și altor colegi. **Rodica Mîntoi, Nicuța Turcu, Aneta Obreja, Radu Stoica, Gheorghe Tudose,** deși aflați la a.b.c.-ul acestui sport, au reușit citeva schimburi animate.

Într-o sală de clasă amenajată sumar, am urmărit apoi citeva secvențe de lupte. Se inițiau vreo șapte-opt tineri. Printre ei se aflau și campionii județeni la „Cupa Tineretului de la sate", **Ion Nedelcu** și **Radu Bulancea.** Văzîndu-i pe băieții aceștia vînjoși, ne-am amintit că de pe meleaguri apropiate, din comuna Vișani, s-a ridicat cu ani în urmă, actualul campion olimpic, Nicolae Martinescu. **„Sînt consătean cu Nicolae Martinescu,** ne spune tov. **Ilie Caraman** — directorul Liceului (pe panoul de onoare din holul școlii, alături de fotografiile unor glorii ale sportului românesc am putut vedea și unele imagini ale activității sportive din școală și o serie de diplome). **„Îmi place și mie sportul,** ne-a mărturisit directorul Caraman. **Acum, iarna, e mai greu. Cînd vom avea sala va fi însă altceva. Sînt convins că printre cei aproape 900 de elevi și eleve din liceu, multi au aptitudini pentru sport. Cine știe, poate că va veni ziua cînd vom avea și noi cu ce să ne mîndrim pe tărîm sportiv".**

★

V-am prezentat impresii culese la Făurei, în inima Bărăganului, într-o după amiază de ianuarie. Mărturisim că, gerul aspru, uscat și vîntul biciuitor, obișnuit pe aceste locuri, ne făceau să ne îndoim de existența unei activități sportive la acea oră. Și totuși, chiar de la primul contact, pe care l-am avut cu un sport în aer liber, hocheiul, ne-am putut da seama că și la Făurei tineretul participă cu pasiune la activitatea aceasta. Este adevărat, la nivelul posibilităților, uneori cu mijloace precare. Entuziasmul unor oameni inimoși care iubesc mișcarea, exercițiul fizic și îi cunosc binefacerile nu este însă, suficient. Pentru a putea pune pe picioare o activitate eficientă, sportivii din Făurei au realmente nevoie de o mînă de ajutor.

Nicolae Veliu, Stan Balaban, Fănică Purice — vor juca și ei vreodată hochei adevărat?

Constantin COMARNISCHI
Vladimir MORARU
Fotografii: P. ROMOȘAN

ECHIPELE NOASTRE AU MARCAT O INVOLUȚIE LA „INTERNAȚIONALELE" CEHOSLOVACIEI

TENIS DE MASĂ

Primul din suita concursurilor internaționale de tenis de masă premergătoare campionatelor mondiale (5—15 aprilie) a fost găzduit la Vlasim (o așezare situată în apropiere de Praga) și el a reunit pe unii dintre cei mai buni jucători din Europa. Iată de altfel ce ne-a declarat antrenorul federal *Ella Constantinescu* la reîntoarcerea în București:

„Campionatele internaționale de tenis de masă ale Cehoslovaciei desfășurate zilele trecute, s-au bucurat de o prezență numeroasă și selectă. Înregistrăm cu satisfacție faptul că la ora actuală forma sportivă a celor mai mulți dintre jucătorii înregistrează încă oscilații vizibile. Toți sînt încă în perioada căutărilor, de aceea nici nivelul tehnic n-a fost prea ridicat. Mi-au plăcut însă cum au evoluat tinerele jucătoare cehoslovace Riedlova și Smidova ca și noua campioană a R. F. a Germaniei, Hendriksen. În ce privește comportarea sportivilor români voi menționa doar perechea Doboși-Gheorghe, pe Eleonora Vlaicov — în partida cîștigată la Diana Scholer — și Lidia Ilie. În general însă, concurenții noștri au jucat slab, mai ales Carmen Crișan. Este necesar încă un volum de muncă foarte susținut și un interes sporit din partea jucătorilor pentru pregătire"

Fără îndoială, evoluția lotului reprezentativ n-a satisfăcut. Dacă componenții celorlalte echipe au înscris fluctuații, sportivii noștri s-au arătat constanți în... rezultate mediocre. Desigur, vor urma și alte competiții, dar important este ca participarea jucătorilor noștri la antrenamente să fie făcută cu întreaga responsabilitate pe care trebuie să o aibă membrii unei selecționate a țării.

Iată și rezultatele complete ale sportivilor noștri: *echipe băieți, optimi de finală:* Ungaria I A-România 3—0 (Jonyer-Doboși 2—0, Klampar-Gheorghe 2—0, Jonyer, Klampar-Doboși, Gheorghe 2—1), *echipe fete, optimi de finală:* România—Belgia 3—1 (Crișan a fost învinsă de Germiat). *sferturi de finală:* R. F. a Germaniei—România 3—1 (Scholer-Vlaicov 0—2, Hendriksen-Ilie 2—0, Scholer, Heindriksen-Vlaicov, Crișan 2—0, Hendriksen-Vlaicov 2—1); *simplu băieți, turul I:* Jarvis (Anglia)-Doboși 3—1, *turul II:* Schmittinger (RFG)-Gheorghe 3—0, *simplu fete, turul I:* Ilie-Minarikova (Cehoslovacia) 3—0, *turul II:* Szendy (Ungaria)-Crișan 3—2 (—13, 22, 17,—15,16), Grofova (Cehoslovacia)-Ilie 3—1, *optimi de finală:* Vostova (Cehoslovacia)-Vlaicov 3—0 (14,17,11). *Dublu băieți, turul I:* Doboși, Gheorghe-Ovcarik, Costache (Cehoslovacia) 3—2, *optimi de finală:* Doboși, Gheorghe-Korpa, Karakașevici (Iugoslavia) 3—1, *sferturi de finală:* Bengtsson, Johansson (Suedia)-Doboși, Gheorghe 3—0. *Dublu fete, turul I:* Resler, Palatinus (Iugoslavia)-Ilie, Minarikova (România, Cehoslovacia) 3—0, *turul II:* Kislazi, Hammersley (Ungaria, Anglia)-Vlaicov, Crișan 3—1. *Dublu mixt, turul I:* Hellmann, Vikstrom (Suedia)-Crișan, Gheorghe 3—1, *turul II:* Pauknerova, Dvorak (Cehoslovacia)-Ilie, Schmittinger (România, R. F. a Germaniei) 3—1, Poulsen, Ramberg (Danemarca)-Vlaicov, Doboși 3—2.

★

Ieri a plecat în localitatea Gera din R. D. Germană un lot de jucători și jucătoare de tenis de masă. Sportivii români vor lua parte — între 2 și 4 februarie — la campionatele internaționale ale R. D. Germane. Au făcut deplasarea *Eleonora Vlaicov, Ligia Lupu, Șerban Doboși, Sergiu Luchian, Aurel Ovanez* și antrenorul *Ion Pop.*

OLIMPIADA COLUMBOFILĂ — EDIȚIA 1973

Cu începere de ieri și pînă duminică, la Düsseldorft (R. F. a Germaniei) se desfășoară lucrările celui de al XIV-lea Congres al Federației Columbofile Internaționale. Concomitent are loc și cea de a XIV-a Olimpiadă Columbofilă. La ambele aceste manifestări participă reprezentanți și sportivi columbofili din 30 de țări, printre care și țara noastră.

La Olimpiadă, fiecare țară prezintă cîte 31 de porumbei călători, astfel: la clasa standard, cîte 5 porumbei masculi și 5 femele, iar la clasa sport cîte 15 masculi și 6 femele. Țara noastră trimite 31 de porumbei selecționați cu prilejul Expoziției Naționale Columbofile, care a avut loc la București, între 5—9 ianuarie 1973. La Olimpiadă vor putea fi văzuți cei mai buni porumbei călători din lume (atît în privința numărului de kilometri de zbor înregistrați în concursuri, cît și porumbei cu cele mai frumoase conformații fizice).

Cele două manifestări au și scopul de a întări relațiile de prietenie, de cunoaștere reciprocă și de a prilejui un larg schimb de experiență între columbofilii sportivi din toate țările.

PE MARGINEA UNOR RECORDURI JUDEȚENE

BUZĂUL ȘI BISTRIȚA — „PETE ALBE" PE HARTA ATLETICĂ A ȚĂRII?

Recordul, performanța maximă realizată într-un anumit sport, este primul indice care ne poate lămuri asupra nivelului dezvoltării valorice a disciplinei respective. Desigur, valoarea acestor performanțe scade, în mod logic, cu cît restringem aria de referință, cu cît ne apropiem de celula de bază a activității respective.

Teoretizarea sumară, de mai sus este, credem, necesară, chiar dacă în rîndurile care urmează ne vom ocupa numai de sportul olimpic nr. 1, atletismul, mai bine zis de recordurile atletice ale două din județele țării, Buzău și Bistrița-Năsăud, fiecare însă avînd tradiția și specificul său. Să încercăm să vedem, deci, care este contribuția adusă de județele amintite la dezvoltarea atletismului românesc. Vom face acest lucru avînd în față listele recordurilor care ne-au fost puse la dispoziție de către respectivele consilii județene pentru educație fizică și sport.

Nivelul cerințelor față de cele două județe nu este prea ridicat. Nu s-a pretins încă atleților de pe aceste meleaguri să dea recordmani mondiali, campioni olimpici, sau cel puțin recordmani naționali. Atît Buzăul, cît și Bistrița nu sînt printre cele mai mari orașe de la noi și nu au, deocamdată, nici cluburi foarte puternice, ceea ce face ca unii sportivi să plece în alte locuri în căutarea unor condiții mai bune de pregătire.

Și totuși... Și totuși, cercetînd listele de care aminteam, am încercat un sentiment nu tocmai plăcut. **Valoarea majorității recordurilor din județele Buzău și Bistrița-Năsăud este de un nivel submediocru.** Oricîte cauze obiective am căuta, oricîte alte justificări s-ar invoca, nu putem fi mulțumiți de valoarea atletismului — pe care, în primul rînd, recordul o exprimă — din aceste locuri. Este adevărat, Bistrița a dat cîndva o Crista Maksay și mai recent pe Valentin Jurcă, dar... La Buzău, mai multe persoane au încercat să ne asigure că „atletismul nu a prins aici". Nu putem accepta, desigur, această explicație.

Pe tabelele recordurilor atletice de seniori ale județului Buzău figurează performanțe de **3,03 m la săritura cu prăjina** și **49,50 m la aruncarea suliței** (bărbați), sau **2:28,2 la 800 m, 5:57,8 la 1 500 m, 10,86 m la aruncarea greutății. 34,57 m la aruncarea discului, 37,92 m la aruncarea suliței** (femei). La fel, în dreptul recordurilor județului Bistrița-Năsăud figurează o serie de cifre care nu au nici o valoare: **53,2 la 400 m (record stabilit în 1957!), 4:20,2 la 1 500 m** (cu aproape 20 de secunde mai slab ca recordul mondial feminin!), **18:03,0 la 5 000 m, 1,75 m (!!) la săritura în înălțime** (bărbați), **sau 1,45 m la săritura în înălțime, 31,53 m la aruncarea discului și 33,40 m la aruncarea suliței** (femei). Foarte multe dintre aceste recorduri stau neclintite, cu toată lipsa lor de valoare, de mulți ani: 10, 12 sau 13, ba **unele din ele nu mai au mult pînă la a împlini două decenii!! Oare în tot județul Buzău nu s-a găsit din 1955 vreun tînăr care să arunce mai mult de 49,50 m la suliță? Oare de 15 ani antrenorii bistrițeni n-au putut să formeze un atlet care să alerge 400 m mai repede decît 53,2?** Nu reproducem în întregime listele acestor recorduri, deși ele ar fi semnificative. **Cele mai valoroase performanțe** (11,0 la 100 m bărbați la Buzău, 12,1 și 24,9 la 100 și 200 m femei pentru Bistrița) **datează, la rîndul lor, din 1955 sau 1958.** Faptul că la Buzău, de exemplu, au fost îmbunătățite în 1972 mai mult de 10 recorduri județene la atletism trebuie apreciat în primul rînd prin prisma valorii acestora și nu al numărului lor. Ce valoare are, însă, **un rezultat de 2:00,2 la 800 m (masculin), mai slab decît recordul românesc feminin în aceeași probă?** În cazul Bistriției, lucrurile stau la fel, și referindu-ne la aceeași probă, aleasă întîmplător, vedem că **recordul masculin de seniori la 800 m al acestui județ este de 2:01,0 și datează din... 1958!**

Ne-am putut da seama din listele consultate că majoritatea recordurilor de seniori au fost realizate de atleți aflați la vîrsta junioratului, majoritatea aparținînd elevilor școlilor sportive (În ambele orașe există de 15 ani școli sportive). Acest aspect ar putea fi considerat îmbucurător — unde sînt, totuși, seniorii? — dacă, repetăm, valoarea performanțelor ar aduce, cît de cît, a adevărate recorduri. Așa însă...

Spuneam la început că cerințele față de aceste două județe nu sînt prea mari. Multe din cifrele pe care le-am amintit mai sus nu fac însă cinste celor care lucrează în atletism. **Există locuri în țară care nu beneficiază nici măcar de condițiile celor din Buzău sau Bistrița și care înseamnă totuși ceva în atletismul nostru.** Atletismul nu este un sport prea pretențios în ceea ce privește condițiile de practicare. Este însă un sport care cere multă pasiune, cu antrenamente adesea aride, cu satisfacții care apar tîrziu, după mulți ani de muncă susținută. **Este de-a dreptul anacronic ca în 1973 să mai existe recorduri stabilite cu aproape 20 de ani în urmă și încă de o valoare foarte modestă.** Cine are urechi...

SEZONUL INTERNAȚIONAL DE CANOTAJ 1973 — DOMINAT DE „EUROPENELE" DE LA MOSCOVA

- A fost declanșată o amplă campanie de selecție
- În centrul atenției — canotoarele!
- Pregătirile loturilor naționale au început de timpuriu
- Calendar competițional extrem de bogat

Pentru canotajul românesc, anul competițional 1973 este dominat în mod indiscutabil de Campionatele europene, programate să se desfășoare la Moscova, între 23 și 25 august la feminin și 29 august — 2 septembrie la masculin. Anul acesta constituie, totodată, și o primă etapă — deosebit de importantă — în noul ciclu de pregătire olimpică, a cărui planificare riguroasă preocupă în mod deosebit atît federația de specialitate, cît și pe toți antrenorii de la cluburi.

În dorința de a oferi cititorilor noștri cît mai multe noutăți în legătură cu obiectivele, perspectivele și pregătirile canotorilor români înaintea debutului viitorului sezon competițional internațional, am solicitat amănunte de la secretarul general al federației de specialitate, **Gheorghe Giurcăneanu** și de la antrenorul federal **Victor Mociani.**

Cel dintîi lucru subliniat de interlocutorii noștri a fost declanșarea, încă din luna decembrie a anului trecut, a unei campanii de selecție, la nivelul cluburilor, destinată depistării unor elemente talentate, cu aptitudini deosebite pentru practicarea canotajului. Un interes deosebit este arătat mai ales selecționării fetelor, ca urmare a introducerii probelor feminine în programul Jocurilor Olimpice. De altfel, acest lucru a făcut ca federația de specialitate să alcătuiască un plan special, de natură să asigure menținerea prestigiului canotajului feminin românesc.

Procesul de selecție despre care aminteam se desfășoară, atît la fete cît și la băieți, pe două planuri: pe de o parte are loc o acțiune de primenire a secțiilor, fiind păstrați numai sportivii care și-au confirmat valoarea, precum și cei de reală perspectivă, iar pe de altă parte sînt căutate elemente cu calități morfo-funcționale și psihice deosebite, capabile să obțină performanțe de nivel ridicat în această disciplină.

Din rîndul cluburilor care au manifestat preocupări pentru procesul de selecție s-au remarcat, în ordine, **C.N.U., Metalul București, Olimpia București, Ceahlăul Piatra Neamț, C.F.R. Timișoara** și **Șc. sp. Timișoara.**

Trecînd la activitatea loturilor reprezentative — aflate în momentul de față într-o componență lărgită — ne-am notat că programul lor de antrenament se axează în această perioadă pe consolidarea pregătirii fizice generale, cu accente pe acumulările de forță și rezistență. După vacanța... activă consumată la munte, canotoarele și canotorii noștri fruntași au abordat, deci, foarte de timpuriu pregătirile specifice, pentru a avea posibilitatea, îndată ce clima le va permite, să iasă la antrenamente pe apă. Referitor la aceste antrenamente ni s-a spus că vor fi efectuate pe ambarcațiuni mici — respectîndu-se în acest fel un principiu verificat în anii trecuți și care a dat satisfacție — urmînd ca pe baza rezultatelor obținute la campionatul amănunt reuniunea la bărbați individual.

CONSFĂTUIREA ANUALĂ A ARBITRILOR

Zilele trecute a avut loc consfătuirea anuală a arbitrilor divizionari, la care au participat 38 de activiști ai sportului popicelor, dintre care 10 din București. Atît din discuții cît și din cuvîntul președintelui colegiului, **Dumitru Stoica** (București), a reieșit că în turul campionatului diviziunar arbitrajele au fost mulțumitoare, nu s-au mai făcut erori... aritmetice. S-a atras, în schimb, atenția arbitrilor principali ca în partidele diviziunare să procedeze conform literei regulamentului privind, în special, controlul legitimațiilor, al vizelor anuale și al celei medicale.

Consfătuirea a trasat ca sarcină arbitrilor și comisiilor locale, ca pe măsura posibilităților, să treacă încă din sezonul care va începe în curînd la organizarea de cursuri pentru noi arbitri.

DEROGARE PENTRU ION MICOROIU

Cunoscutul jucător **Ion Micoroiu** care a cerut să se transfere de la Voința Lugoj la Olimpia Reșița, a depus un memoriu la F.R.P. în care solicita derogare de vîrstă pentru a putea juca în continuare într-o formație de Divizia A. Aceasta pentru că regulamentul competiției stabilește limita de vîrstă **50 de ani** pentru bărbați. Avînd în vedere prodigioasa activitate a lui I. Micoroiu — fost cu ani în urmă și campion al lumii — biroul federal a aprobat ca el să joace într-o echipă de Divizia A pînă la vîrsta de 53 de ani.

PATINAJ

COMPETIȚIILE DE VITEZĂ CONTINUĂ

- „Cupa Păltiniș" la Sibiu
- Un bogat program internațional

Activitatea competițională la patinaj viteză — care în ianuarie a fost deosebit de bogată (pe lacul Ciucaș de la Tușnad s-au desfășurat cinci mari întreceri cu caracter republican) — continuă în același ritm și în luna februarie; viteziștii fruntași vor participa la o serie de concursuri, atît în țară, cît, mai ales, în străinătate.

Prima confruntare va avea loc chiar săptămîna aceasta, simbătă și duminică la Sibiu. Este vorba de concursul dotat cu **„Cupa Păltiniș"**, ce va avea loc tot pe un patinoar natural, pe lacul Dumbrava din apropierea orașului. Spre deosebire de pista de pe lacul Ciucaș, care măsoară doar 300 m, patinatorii vor „alerga" la Sibiu pe un inel de gheață regulamentar, de 400 m. La întrecerile organizate de C.J.E.F.S. Sibiu și Școala sportivă din localitate — vor fi prezenți cei mai buni viteziști din Miercurea Ciuc, Tg. Mureș, București, Brașov și, evident, cei din orașul care găzduiește „Cupa Păltiniș".

Prima ieșire peste graniță a viteziștilor noștri este programată pentru 16—17 februarie, cînd șase juniori vor participa în U.R.S.S., la Riazan, la o competiție tradițională, **„Cupa prietenia".** Apoi, în ordine cronologică, urmează deplasarea în R.P. Mongolă (23—25 februarie). La Ulan Bator, Gh. Pop, V. Sotirescu, Maria Tașnadi și Liana Cardaș vor fi prezenți la campionatele internaționale ale R.P. Mongole. Tot în aceeași perioadă, 24—25 ale lunii, V. Coros, cmapion absolut la seniori pe 1973, A. Ciobanu și A. Okos vor concura în orașul Kirov (U.R.S.S.). Printre ultimele întreceri internaționale ale sezonului la care vor fi prezenți patinatorii români sînt cele din R.D. Germană — Berlin (3—4 martie), unde federația de specialitate va trimite un lot alcătuit din tinerii Sanda Frum, Eva Szigeti, E. Imecs și M. Bărbulescu.

ATLETISM

ÎN CINSTEA ZILEI DE 16 FEBRUARIE

Clubul sportiv **„Rapid"** organizează, în cinstea zilei de 16 Februarie, două interesante competiții de atletism.

Simbătă, de la ora 16,30, în sala de atletism „23 August" se va desfășura un concurs deschis atleților care au îndeplinit în anul 1972, norma de categoria I, iar duminică, de la ora 10, la stadionul „Tineretului" se va desfășura un concurs de cros, deschis tuturor categoriilor.

VICTORIA FINALĂ NU MAI DEPINDE DE UN DERBY!

(Urmare din pag. 1)

HANDBAL

în ordine, ițele atît de încurcate acum ale clasamentului. În prima etapă a turneului de la Ploiești, mai precis în etapa a XVI-a a campionatului, Universitatea București, jucînd excelent din toate punctele de vedere, a surclasat (termenul nu-i prea exagerat) pe Steaua, răpindu-i primul loc în clasament. Dar, așa cum anticipam, duelul dintre aceste două formații nu s-a limitat doar la disputa lor directă, deoarece în partea inferioară a clasamentului situația ajunsese de-a dreptul „explozivă" și, în ultima etapă a turneului ploieștean, Dinamo Brașov, o formație de altfel bună, dar care în toamna anului trecut, punîndu-se mai greu pe picioare, s-a comportat mai slab în campionat, a învins, absolut meritat, pe Universitatea București. Consecința? Steaua, eliștigînd meciul, de fapt un derby doar de... tradiție acum, cu Dinamo București, a egalat la numărul de puncte pe Universitatea și, avînd mai multe victorii, a trecut pe primul loc în clasament.

Deci, ultimul turneu al turului de sală din campionat a cuprins două momente-cheie ale întrecerii: **victoria categorică a Universității București în meciul cu Steaua și, după 48 de ore, succesul meritat, repetăm, al formației Dinamo Brașov în fața studenților bucureșteni.** În primul caz lucrurile s-au petrecut nu mult diferit ca în meciul Foreman — Frazier. Adică, după o scurtă perioadă de studiu (aproximativ 15—18 minute), Universitatea, animată de o excepțională voință, a început să speculeze cu luciditate toate lacunele de apărare ale echipei Steaua. Atunci, fisurile de ordin volitiv, prezente din păcate deseori în jocul echipei noastre campioane, s-au accentuat, creîndu-se, astfel, condițiile realizării unui K.O. (în handbal, firește...). Pentru că, numai așa poate fi numită o victorie la 8 puncte diferență, într-un meci în care se confruntă primele două clasate ale campionatului. În cel de al doilea caz, Universitatea București, ai cărei handbaliști trăiau cu prea mare intensitate și, oricum, parcă prematur frumosul vis al tricourilor de campioni, a suportat cam același gen de „tratament" din partea unei echipe decisă să nu ierte nimic, să nu scape nici o ocazie care i-ar putea ușura cucerirea celor 2 puncte, Dinamo Brașov. Și după o infernală cursă, am zice, „piept la piept", cu o bună lungime înainte de final, practic în ultimele 15 minute, rezervele de energie, fizică, dar mai ales nervoasă ale studenților s-au epuizat surprinzător de brusc. Ratînd o aruncare de la 7 m și un contraatac clar atunci cînd erau conduși cu un singur gol (13—14), jucătorii de la Universitatea au căzut pradă nervilor (pe care nu și i-au mai putut stăpîni nici la vestiare...). Ei alergau disperați și haotic pe teren după umbrele visului ce se destrăma, devenind o victimă sigură în fața lucidei formații brașovene.

Morala acestui carusel de victorii și înfrîngeri: **tricourile de campioni nu pot fi obținute doar printr-o singură victorie, fie ea obținută chiar și în meciul derby, deoarece campionatul masculin de handbal a devenit, realmente, o întrecere de regularitate, prin echilibrul valoric existent între majoritatea participanților!**

AM DEPLINĂ ÎNCREDERE ÎN VALOAREA ȘI FORȚA UNIVERSITĂȚII TIMIȘOARA

Acum exact un an, echipa feminină de handbal Universitatea Timișoara făcea o veritabilă demonstrație de handbal modern și eficace în cadrul turneului de sală al campionatului republican. Revenite în cadrul echipei la 22 decembrie 1971, Terezia Popa și Nadire Ibadula — care participaseră cu echipa națională la campionatul mondial din Olanda (unde de fapt nu străluciseră) — dădeau „sarea și piperul" jocului în echipa lor de club, declanșînd și finalizînd contraatacuri de o mare frumusețe și cu o ușurință care însemna un adevărat vîrf de formă sportivă. Conlucrînd foarte bine în cadrul echipei, jucătoarele de la Universitatea Timișoara alcătuiau un mecanism foarte bine pus la punct și reușeau în acest fel să cîștige campionatul republican.

A trecut un an și iată că în prezent Universitatea Timișoara, participantă la C.C.E., se prezintă mult sub nivelul obișnuit, deși în formație a revenit Cristina Metzenrath (o jucătoare foarte valoroasă) și cu toate că maturitatea și experiența jucătoarelor au crescut, vîrsta medie a echipei rămînînd, totuși, optimă.

Ce se întîmplă? După părerea mea, nimic special. Echipa are o bună pregătire și poate să joace la un nivel superior. Cred că această echipă a comis o singură mare greșeală. Știind că urmează jocurile grele din C.C.E., în etapele turneelor de sală din luna decembrie 1972 și ianuarie 1973, desfășurate la Cluj și Pitești, timișorencele și-au menajat forțele (probabil cu bună intenție), jucînd numai atît cît era nevoie ca să cîștige întîlnirile.

Apoi au venit meciurile dificile și firesc. Universitatea Timișoara n-a mai putut face față. Se formase un anumit stereotip din care nu se putea ieși la comandă.

Acum cine poate redresa echipa? După părerea mea, nimeni din afară, ci tot echipa însăși, jucătoarele și antrenorul. Jucătoarele trebuie să caute în ele însele forța de a se regăsi. Împreună cu antrenorul ele trebuie să rezolve doar cîteva probleme și anume:

1. **Regim de viață care să asigure recuperarea energiilor consumate;**

2. **Recreare psihică, pentru a se putea reveni la siguranța, luciditatea și echilibrul care formau altădată atu-urile echipei;**

3. **Climat de încredere în forțele proprii, între coechipiere și între jucătoare și antrenor.** La acest punct aș mai menționa că evoluția fiecărei jucătoare în principal pe postul pentru care are mai multă inclinație și deprinderi mai stabile ar contribui la reușita unor procedee și acțiuni, ar facilita redobîndirea încrederii.

Și multă liniște. Antrenor, conducători și simpatizanți, această echipă are nevoie de liniște!

prof. GABRIEL ZUGRĂVESCU
antrenor federal

BOX

În „Gala speranțelor"

MECIURI DE BUNĂ VALOARE

Seria galelor de verificare pentru boxerii bucureșteni a continuat miercuri seara la „Dinamo", gazdă primitoare pentru iubitorii nobilei arte. Și de data aceasta, un numeros public a asistat la cîteva meciuri de bună calitate, disputate cu ardoare, care au evidențiat calitățile pentru acest sport ale tinerilor **Florin Zamfir, Dumitru Lolot, Sandu Anghel** și **Emil Barbu,** care se anunță autentice speranțe ale boxului bucureștean. Dintre cele 3 meciuri de seniori, doar confruntarea dintre **Ion Vasile** (C.S.S.) și **Marin Mitrache** (Energia), în fapt primul a primit decizia de învingător la puncte, a corespuns din toate punctele de vedere. **IATĂ REZULTATELE TEHNICE: juniori: Fl. Zamfir** (Voința) b.p. I. Boboc (Dinamo), V. Fieraru (Dinamo) b.p. M. Ciucă (Progresul), M. Carp (Voința) egal cu E. Dumitru (Progresul), I. Stancu (Progresul) b.p. St. Petcu (Dinamo), P. Stan (Dinamo) b.p. V. Ecnim (Voința), Gh. Vasilache (Metalul) b.p. T. Bunar (Energia), D. Lolot (Dinamo) b.p. N. Ebincă (Olimpia), S. Anghel (Dinamo) b.p. M. Mocanu (Metalul), I. Stefănescu (I.C.M.) b.p. D. Grecov (Voința), E. Barbu (Olimpia) b.ab. 2 D. Petropavlovschi (Progresul). **Seniori:** R. Burcea (C.S.S.) b.ab. 1 I. Ștefan (I.C.M.), M. Cilinca (Progresul) b.p. V. Simion (UREMOAS).

Daniel DIACONESCU

POPICE

Dubla întîlnire internațională:

VOINȚA BUCUREȘTI — SZPARTAKUSZ BUDAPESTA

Începînd de azi, arena de pe stadionul Voința din Capitală va găzdui dubla întîlnire internațională de popice dintre echipele feminine și masculine ale cluburilor **Voința București și Szpartakusz Budapesta.** Partidele se anunță interesante, întrucît echipele respective sînt cotate printre cele mai valoroase din campionatele României și ale Ungariei. Formația feminină Voința, de pildă, este deținătoarea titlului și are în componența ei o serie de jucătoare valoroase, cum sînt maestrele emerite ale sportului **Cornelia Petrușca** și **Elena Cernat,** precum și pe **Cornelia Grecescu,** una dintre jucătoarele cu cea mai mare precizie în meciurile de campionat.

Programul întîlnirii prevede jocuri pe echipe (femei și bărbați) și un turneu individual. Azi are loc, de la ora 16, partida dintre formațiile feminine, simbătă — turneul individual la femei și proba pe echipe bărbați, iar duminică di-